

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 5.

Vydána dne 25. ledna 1923.

Obsah: (9.—13.) 9. Nařízení o úpravě celní sazby pro síran amonný, saz. čís. 599g2. — 10. Nařízení o další podpoře nezaměstnaného stavebního dělnictva. — 11. Nařízení, kterým se upravuje užívání pastvín v Podkarpatské Rusi v roce 1923. — 12. Nařízení, kterým se upravuje užívání pastvín na Slovensku v roce 1923. — 13. Vyhláška o změnách úředních názvů měst, obcí, osad a částí osad, povolených v roce 1922.

9.

Vládní nařízení ze dne 19. ledna 1923

o úpravě celní sazby pro síran amonný,
saz. čís. 599g2.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 2 zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., a čl. II. zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n.:

§ 1.

Platnost vládního nařízení ze dne 16. března 1922, č. 99 Sb. z. a n., o úpravě celní sazby pro síran amonný, saz. čís. 599g2, prodlužuje se do 31. prosince 1923.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provéstí je ukládá se ministru financí ve shodě s ministrem obchodu a zemědělství.

Habrman v. r.

Novák v. r.,

též za ministra Dra Rašína.

Dr. Franke v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Hořža v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Štříbrný v. r.
Dr. Markovič v. r.	Bechyně v. r.
Dr. Kállay v. r.	Udržal v. r.
Dr. Beneš v. r.	Srba v. r.

Tučný v. r.

10.

Vládní nařízení ze dne 19. ledna 1923

o další podpoře nezaměstnaného stavebního
dělnictva.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 19 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 322 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 482 Sb. z. a n., a zákona ze dne 21. prosince 1922, č. 400 Sb. z. a n.:

§ 1.

Účinnost vládního nařízení ze dne 19. ledna 1922, č. 11 Sb. z. a n., jímž se rozšiřuje působnost zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 322 Sb. z. a n., a zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 482 Sb. z. a n., o podpoře nezaměstnaných, i na dělnictvo stavební, prodlužuje se, od 1. ledna 1923 do té doby, než nabude účinnosti zákon ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb. z. a n., o státním příspěvku k podporám nezaměstnaných, nejdéle však do 31. prosince 1923.

Na tutéž dobu rozšiřuje se na stavební dělnictvo působnost zákona ze dne 21. prosince 1922, č. 400 Sb. z. a n., o podpoře nezaměstnaných.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Prováděním jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se účastněnými ministry.

Habrman v. r.

Šrámek v. r.	Bechyně v. r.
Dr. Beneš v. r.	Malypetr v. r.
Novák v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hodža v. r.	Srba v. r.
Udržal v. r.	Dr. Franke v. r.
Tučný v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Kállay v. r.	Dr. Dolanský v. r.

11.

Vládní nařízení
ze dne 19. ledna 1923,

kterým se upravuje užívání pastvin v Podkarpatské Rusi v roce 1923.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n.:

§ 1.

Majitelé (pachtýři, uživatelé) půdy, kteří v pastevním období 1922 ponechali majitelům dobytka užívání pastvy na této půdě, jsou povinni ponechat ji k pastvě i v roce 1923. Totéž platí o půdě, na které bylo paseno v roce 1922 na základě rozhodnutí vydaného podle článku II. vládního nařízení ze dne 16. března 1922, č. 104 Sb. z. a n.

Na užívání pastvy na této půdě mají v první řadě nárok ti, kdo v roce 1922 tam dobytek pásli, a ti, kterým brání opatření zvěrolékařsko-policejní uživati nyní k pastvě půdy, jimi v roce 1922 k pastvě užíváné. O tom, kdo má podle tohoto předpisu nárok na užívání pastvy, rozhodne v případě neshody pastevní výbor.

Je-li v obci zvýšená potřeba pastvin, může pastevní výbor, šetře zákonných předpisů o ochraně lesů, povinnost v odstavci prvním stanovenou uložit za podmínek tohoto nařízení majitelům (pachtýřům, uživatelům) půdy i v příčině jiných, než v odstavci prvním naznačených pozemků jejich, pokud jich není používáno k účelům zemědělsky výhodnějším. Současně pastevní výbor rozhodne, komu mají býti tyto pastvy přiděleny.

§ 2.

Pro poměry šem 1 tohoto nařízení upravené platí předpisy článků II. až VIII. vládního

nařízení ze dne 21. května 1921, č. 201 Sb. z. a n., kterým se upravuje užívání pastvin v Podkarpatské Rusi v roce 1921, s těmito změnami:

1. Znění pátého odstavce článku III. upravuje se takto:

Výbor pastevní rozhoduje za přítomnosti předsedy a aspoň tří členů většinou hlasů, poskytnuv oběma stranám příležitost vyjádřiti se o věci. Předseda výboru svolává a řídí schůze výboru a má stejné hlasovací právo jako každý člen výboru. Při rovnosti počtu hlasů platno jest mínění, pro které hlasoval předseda. O předmětech jednání výboru a usneseníh jeho věsti sluší zápisy. Z rozhodnutí výboru mohou si strany do 8 dnů ode dne doručení stěžovati u administrativní vrchnosti první stolice k civilní správě Podkarpatské Rusi (zemědělskému referátu), který vyslechne, pokud jde o otázky odborné, znalce, rozhodne s konečnou platností.

2. Místo roku 1920 jest v článku II. rozhodný rok 1922 a místo roku 1921 v článku VI. a VIII. rok 1923.

§ 3.

Platnost tohoto nařízení, které nabývá účinnosti dnem vyhlášení a jež provedou všichni členové vlády, jest omezena na území Podkarpatské Rusi.

Habrman v. r.

Šrámek v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Markovič v. r.
Bechyně v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Kállay v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Franke v. r.	Udržal v. r.
Srba v. r.	Dr. Dolanský v. r.

Tučný v. r.

Novák v. r.,

těž za ministra Dra Rašína.

12.

Vládní nařízení
ze dne 19. ledna 1923,

kterým se upravuje užívání pastvin na Slovensku v roce 1923.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n.: